

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Λ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1821	Κυριακὴ Γ' Λουκᾶ (Λουκ. 7,11-16) 6 Ὀκτωβρίου 2013	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Ἔπαινος χηρῶν

«Καὶ αὕτη ἦν χήρα» (Λουκ. 7,12)

Ἀδελφοί, ἡ γῆ αὐτὴ ποὺ πατοῦμε εἶνε ποτισμένη μὲ δάκρυα, εἶνε «*κοιλὰς κλαυθμῶνος*» (Ψαλμ. 83,7). Ὁ Ἰώβ, ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ βασανισμένους ἀνθρώπους, λέει: Ὅπως τὰ πουλιὰ εἶνε πλασμένα νὰ πετοῦν στὸν ἀέρα, ἔτσι κι ὁ ἄνθρωπος εἶνε πλασμένος γιὰ τὸ δάκρυ καὶ τὸν πόνο (βλ. Ἰώβ 5,7). Κι ὁ ἀπόστολος Παῦλος πέρασε τὴ ζωὴ του μέσα στὴ θλίψι, ἐν τούτοις εἶχε ἐσωτερικὴ χαρὰ καὶ ἔλεγε: «*Χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου*» (Κολ. 1,24) καὶ «*καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου*» (Β' Κορ. 12,9,5). Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς λίγο πρὶν τὸν φρικτὸ Γολγοθᾶ προειδοποίησε, ὅτι ὅσοι πιστεύουν σ' αὐτὸν θὰ ὑποφέρουν: «*Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον*» (Ἰω. 16,33).

Καὶ σήμερα στὸ εὐαγγέλιο ποὺ ἀκούσαμε βλέπουμε τὸν Κύριό μας νὰ βρίσκεται ὄχι ἐκεῖ ποὺ διασκεδάζουν ἀλλὰ **κοντὰ σὲ ἕνα πονεμένο πλάσμα, σὲ μία γυναίκα** ἔγγαμη.

Εἶχε τὸ δυστύχημα νὰ πεθάνῃ ὁ ἄντρας της ὅταν ἀκόμα ἦταν νέα καὶ τῆς ἄφησε ὄρφανὸ ἕνα μονάκριβο ἀγόρι. Ἡ γυναίκα αὐτὴ **δὲν ἤλθε σὲ δεῦτερο γάμο**· ἔμεινε πιστὴ στὴ μνήμη τοῦ ἀντρός της καὶ ἀφωσιωμένη στὸ παιδί της. Βλέποντάς το ἦταν σὰ νὰ βλέπη τὸν ἄντρα της. Ἀλλὰ τώρα κοντὰ στὸ πρῶτο δυστύχημα ἦρθε καὶ δεῦτερο. Τὸ παιδί ἔπεσε ἄρρωστο βαριά. Ἡ μάνα θὰ παρακάλεσε τὸ Θεὸ μὲ δάκρυα νὰ τὸ κάνῃ καλά. Πόσα ξενύχτια δὲν θὰ ἔκανε δίπλα του! Ἀλλὰ ἡ ὥρα του εἶχε φτάσει· ὁ Θεὸς τὸ πῆρε κοντὰ του, ὅπως προηγουμένως εἶχε πάρει τὸν ἄντρα της. Τώρα αὐτὴ κλαίει γοερά. Ὅπως ἄλλοτε συνώδευσε τὸ φέρετρο τοῦ συζύγου της, τώρα γιὰ δευτέρη φορὰ συνοδεύει τὸ φέρετρο τοῦ παιδιοῦ της. Κόσμος πολὺς ἀκολουθεῖ· θρῆνος, κλαυθμὸς καὶ κοπετὸς μεγάλος ἀκούγεται.

Σ' αὐτὴ τὴ θλιβερὴ στιγμὴ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς τοῦ πόνου ἀλλὰ καὶ **νικητῆς τοῦ θανάτου**, ὁ Χριστὸς, νὰ σκορπίσῃ σὰν ἥλιος τὰ μαῦρα

σύννεφα καὶ νὰ κάνῃ νὰ λάμψῃ ἡ χαρὰ· ἔρχεται καὶ κάνει τὸ θαῦμα τὸ μεγάλο, ἀνασταίνει τὸ νεκρὸ παιδί, καὶ ἡ λύπη τῆς χήρας μεταβάλλεται σὲ ἀγαλλίασι.

Δὲν θέλω τώρα νὰ μιλήσω οὔτε γιὰ τὸ θάνατο οὔτε γιὰ τὴν ἀνάστασι. Παίρνω ἀφορμὴ μόνο ἀπὸ τὴ φράσι τοῦ εὐαγγελίου «*καὶ αὕτη ἦν χήρα*» (Λουκ. 7,12). Πάνω σ' αὐτὲς οἱ δύο λέξεις θέλω νὰ στηρίξω τὸ δίδαγμα. Ποιὸ δίδαγμα;

***

Ἡ χήρα αὐτὴ **εἶνε ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος ὅλων τῶν γυναικῶν ποὺ ὑποφέρουν**. Δὲν εἶνε ἡ μόνη· υπάρχουν καὶ ἄλλες πολλὲς χῆρες, καὶ στὴν παλαιὰ ἐποχὴ καὶ σήμερα.

Ἐπὶ τὴν ἀνάστασι. Παίρνω ἀφορμὴ μόνο ἀπὸ τὴ φράσι τοῦ εὐαγγελίου «*καὶ αὕτη ἦν χήρα*» (Λουκ. 7,12). Πάνω σ' αὐτὲς οἱ δύο λέξεις θέλω νὰ στηρίξω τὸ δίδαγμα. Ποιὸ δίδαγμα;

Ἡ χήρα αὐτὴ **εἶνε ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος ὅλων τῶν γυναικῶν ποὺ ὑποφέρουν**. Δὲν εἶνε ἡ μόνη· υπάρχουν καὶ ἄλλες πολλὲς χῆρες, καὶ στὴν παλαιὰ ἐποχὴ καὶ σήμερα.

Ἐπὶ τὴν ἀνάστασι. Παίρνω ἀφορμὴ μόνο ἀπὸ τὴ φράσι τοῦ εὐαγγελίου «*καὶ αὕτη ἦν χήρα*» (Λουκ. 7,12). Πάνω σ' αὐτὲς οἱ δύο λέξεις θέλω νὰ στηρίξω τὸ δίδαγμα. Ποιὸ δίδαγμα;

Ἡ χήρα αὐτὴ **εἶνε ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος ὅλων τῶν γυναικῶν ποὺ ὑποφέρουν**. Δὲν εἶνε ἡ μόνη· υπάρχουν καὶ ἄλλες πολλὲς χῆρες, καὶ στὴν παλαιὰ ἐποχὴ καὶ σήμερα.

Ἐπὶ τὴν ἀνάστασι. Παίρνω ἀφορμὴ μόνο ἀπὸ τὴ φράσι τοῦ εὐαγγελίου «*καὶ αὕτη ἦν χήρα*» (Λουκ. 7,12). Πάνω σ' αὐτὲς οἱ δύο λέξεις θέλω νὰ στηρίξω τὸ δίδαγμα. Ποιὸ δίδαγμα;

Ἡ χήρα αὐτὴ **εἶνε ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος ὅλων τῶν γυναικῶν ποὺ ὑποφέρουν**. Δὲν εἶνε ἡ μόνη· υπάρχουν καὶ ἄλλες πολλὲς χῆρες, καὶ στὴν παλαιὰ ἐποχὴ καὶ σήμερα.

Ἐπὶ τὴν ἀνάστασι. Παίρνω ἀφορμὴ μόνο ἀπὸ τὴ φράσι τοῦ εὐαγγελίου «*καὶ αὕτη ἦν χήρα*» (Λουκ. 7,12). Πάνω σ' αὐτὲς οἱ δύο λέξεις θέλω νὰ στηρίξω τὸ δίδαγμα. Ποιὸ δίδαγμα;

Ἡ χήρα αὐτὴ **εἶνε ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος ὅλων τῶν γυναικῶν ποὺ ὑποφέρουν**. Δὲν εἶνε ἡ μόνη· υπάρχουν καὶ ἄλλες πολλὲς χῆρες, καὶ στὴν παλαιὰ ἐποχὴ καὶ σήμερα.

Ἐπὶ τὴν ἀνάστασι. Παίρνω ἀφορμὴ μόνο ἀπὸ τὴ φράσι τοῦ εὐαγγελίου «*καὶ αὕτη ἦν χήρα*» (Λουκ. 7,12). Πάνω σ' αὐτὲς οἱ δύο λέξεις θέλω νὰ στηρίξω τὸ δίδαγμα. Ποιὸ δίδαγμα;

Ἡ χήρα αὐτὴ **εἶνε ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος ὅλων τῶν γυναικῶν ποὺ ὑποφέρουν**. Δὲν εἶνε ἡ μόνη· υπάρχουν καὶ ἄλλες πολλὲς χῆρες, καὶ στὴν παλαιὰ ἐποχὴ καὶ σήμερα.

Ἐπὶ τὴν ἀνάστασι. Παίρνω ἀφορμὴ μόνο ἀπὸ τὴ φράσι τοῦ εὐαγγελίου «*καὶ αὕτη ἦν χήρα*» (Λουκ. 7,12). Πάνω σ' αὐτὲς οἱ δύο λέξεις θέλω νὰ στηρίξω τὸ δίδαγμα. Ποιὸ δίδαγμα;

Καὶ αὐτὴ **ἡ φύσις διαμαρτύρεται ἐναντίον τους**. Λέει κάπου ὁ μέγας Βασίλειος: Ἐσὺ ἡ γυναίκα ἢ ὁ ἄντρας, ποὺ ἀκόμα δὲν χώνεψαν τὰ κόκκαλα τοῦ συζύγου ἢ τῆς συζύγου σου καὶ τρέχεις νὰ συνάψῃς νέες γνωριμίες καὶ νὰ ἔλθῃς σὲ ἄλλο γάμο, ἔλα νὰ σοῦ δείξω ὅτι πολὺ ἀνώτερα ἀπὸ σένα εἶνε τὰ ζῶα. Καὶ φέρ-

νει ως παράδειγμα τὰ τρυγόνια, πού εἶνε ὑπόδειγμα συζυγικῆς ἀφοσιώσεως· ἂν ὁ κυνηγὸς χτυπήσῃ τὸ ἕνα, τὸ ἀρσενικὸ ἢ τὸ θηλυκὸ, τὸ ἄλλο δὲν ζευγαρώνει πλέον μὲ ἄλλο τρυγόνι. Καὶ προχθὲς οἱ ἐφημερίδες ἔγραφαν, ὅτι σὲ κάποια λίμνη ζοῦσε ἕνα ζευγάρι κύκνων, τοὺς ἔβλεπαν ὅλοι καὶ χαίρονταν· ἀλλὰ μιὰ μέρα ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο κύκνους πνίγηκε, καὶ κατόπιν ὁ ἄλλος δὲν ἔφαγε πλέον τροφή· ἔμεινε θλιμμένος, καὶ σὲ λίγες μέρες πέθανε. Καὶ τὰ ζῶα λοιπὸν γίνονται διδάσκαλοι στὸν ἄνθρωπο.

Σπάνιο δυστυχῶς τὸ παράδειγμα γυναίκας πού νὰ μένη ἀφωσιωμένη στὴ μνήμη τοῦ ἀνδρός της, καὶ σπάνιο τὸ παράδειγμα ἀνδρὸς πού νὰ μένη ἀφωσιωμένος στὴ μνήμη τῆς γυναίκας του. Αὐτὸ εἶνε **ἕνα ἠθικὸ μεγαλεῖο**, ἕνα θαῦμα. Γι' αὐτὸ ὄχι μόνον τὸ Εὐαγγέλιο ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα κείμενα ἐγκωμιάζουν γυναῖκες πού χήρευσαν σὲ νεαρὴ ἡλικία καὶ ἔμειναν ἀφωσιωμένες στὴ μνήμη τῶν συζύγων τους. Γι' αὐτὲς εἶνε ἐδῶ ὁ λόγος.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει στὸν Τιμόθεο· «*Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας*», νὰ τιμᾶς τὶς χήρες ἐκεῖνες πού πραγματικὰ εἶνε χήρες (1 Τιμ. 5,3). Μὰ ὑπάρχουν ἄραγε, θὰ ρωτήσετε, τέτοιες; **Ὑπῆρξαν, ὑπάρχουν καὶ θὰ ὑπάρχουν.**

● Ἐάν θέλετε παραδείγματα, ἀνοίξτε τὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Ὅταν ὁ οὐρανὸς εἶχε κλείσει καὶ τὰ πηγὰδια κ' οἱ βρύσες εἶχαν ξεραθῆ κ' οἱ ἄνθρωποι πέθαιναν, ὁ προφήτης Ἡλίας πῆρε τὸ δρόμο καὶ πῆγε μακριά. Βρῆκε ὅλα τὰ σπίτια κλειστά. Ἡ μοναδικὴ πόρτα πού τοῦ ἀνοίξε ἦταν μιὰς **χήρας στὰ Σαρεπτὰ** τῆς Σιδῶνος. Δὲν εἶχε τίποτα παρὰ μόνον λίγο ἀλεύρι καὶ λίγο λάδι. Δέχτηκε ὅμως τὸν προφήτη, τὸν φιλοξένησε, κι ὁ Θεὸς εὐλόγησε τὸ ἀλεύρι καὶ τὸ λάδι της καὶ δὲν τελείωναν (βλ. Γ' Βασ. κεφ. 17ο).

● Ἐάν ἀνοίξετε τὸ Εὐαγγέλιο, θὰ δῆτε ὅτι ὁ Λουκᾶς περιγράφει μιὰ ἄλλη εὐλογημένη χήρα (βλ. Λουκ. 2,22-38). Ὅταν ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος πῆγε μὲ τὸ Θεῖο βρέφος καὶ σαράντισε στὸ ναὸ τοῦ Σολομῶντος, τοὺς ὑποδέχθηκε ὁ Συμεὼν ὁ ὁποῖος πῆρε στὴν ἀγκάλη του τὸν Χριστό, καὶ κοντὰ του ἦταν μιὰ γυναίκα 84 ἐτῶν, **ἡ προφήτις Ἄννα**. Εἶχε ζήσει μὲ τὸν ἄντρα της μόνον 7 χρόνια, κι ὅταν ἐκεῖνος πέθανε αὐτὴ ἀφωσιώθηκε ἐξ ὀλοκλήρου στὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ. 60 χρόνια νήστευε καὶ προσευχόταν· περιμενε πότε νὰ δῆ τὸ Χριστὸ καὶ μετὰ νὰ πεθάνῃ.

● Κάπου ἄλλοῦ στὸ Εὐαγγέλιο ὁ Χριστὸς ἐγκωμιάζει μιὰ ἄλλη χήρα. Παρακολουθοῦσε στὸ ναὸ αὐτοὺς πού ἔρριχναν τὸν ὀβολό τους στὸ κουτί τοῦ ἐλέους· κι ὅταν εἶδε αὐτὴ τὴ χήρα νὰ ρίχνῃ μόνον «*δύο λεπτά*», εἶπε· Αὐτὴ **ἡ φτωχὴ χή-**

ρα ἔρριξε περισσότερα ἀπ' ὅλους, γιατί ἔδωσε ὅ,τι εἶχε, ὅλη τὴν περιουσία της (βλ. Μάρκ. 12,41-44. Λουκ. 21,1-4).

● Θέλετε, ἀγαπητοί μου, ἕνα ἀκόμα παράδειγμα; Σήμερα ἀκούσαμε τὴ θεῖα λειτουργία πού εἶνε ἕνα μεγαλόρρημα. Ποιὸς ἔγραψε τὴ θεῖα λειτουργία; Ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Κι ὁ Χρυσόστομος ἀπὸ ποῦ βγήκε; Γεννήθηκε ἀπὸ μιὰ γυναίκα, τὴν **ἀγία Ἀνθοῦσα**. Αὐτὴ ἦταν «*ὄντως χήρα*» (ἐ.ἀ.). Ὅταν ἦταν 17 χρονῶν, πέθανε ὁ ἄντρας της καὶ ἔμεινε μὲ τὸ μικρὸ Ἰωάννη μωρὸ στὴν κούνια. Τὴν ζήτησαν πολλοὶ σὲ γάμο· ἀρνήθηκε κι ἀφωσιώθηκε στὸ παιδί της. Ἐάν σήμερα ἔχουμε Χρυσόστομο, τὸ χρωστᾶμε σ' αὐτήν. Κάποιος διδάσκαλος τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ὅταν ἄκουσε τὴν περίπτωσί της, θαύμασε καὶ εἶπε· «*Ὡ τί γυναῖκες ὑπάρχουν στοὺς Χριστιανούς!*».

* * *

Τέτοια παραδείγματα ὑπάρχουν στὴν ἀγία Γραφή καὶ στὴν ἱστορία. Σήμερα; θὰ ρωτήσετε. Ἐάν δοξάσουμε τὸ Θεό· καὶ στὴ γενεὰ αὐτῆ, τὴ μοιχαλίδα καὶ ἀμαρτωλό (πρβλ. Μάρκ. 8,38), ἔχει ὁ Θεὸς τὰ ἐκλεκτά του πρόσωπα. **Ὑπάρχουν καὶ σήμερα** γυναῖκες «*ὄντως χήραι*». Τὰ ὀνόματά τους δὲν τὰ βλέπεις γραμμένα στὶς ἐφημερίδες· εἶνε γνωστὰ στὸ Θεό. Μιὰ μέρα «*οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος*» (Ματθ. 13,43)· τότε θὰ λάμπουν κι αὐτές. Λάμπουν ἤδη, χαίρουν ἐκτιμῆσεως. Ὁρισμένες χήρευσαν πολὺ νεαρές. Μποροῦσαν νὰ ἔλθουν σὲ δεύτερο γάμο, ἀλλὰ δὲν ἤλθαν. Παρέμειναν ἔτσι, φτωχές. Καὶ βλέπουμε γυναῖκες ἡλικιωμένες νὰ σκουπίζουν καὶ σφουγγαρίζουν σὲ ὑπουργεῖα, νοσοκομεῖα, ἐπιχειρήσεις, γραφεῖα, μένοντες ἀφωσιωμένες στὰ παιδιὰ τους. **Εἶνε ἀξιοθαύμαστες**. Ὑπάρχουν λοιπὸν· μπορῶ νὰ σᾶς δεῖξω στρατηγούς καὶ καθηγητὰς πού ἀναφέρουν τὸ ὄνομα τῆς χήρας τῆς μάνας τους καὶ κλαῖνε.

Λίγες εἶνε αὐτές, μὰ **ἔχουν ἀξία** παραπάνω ἀπὸ μιὰ βασίλισσα. Μακάριο τὸ ἔθνος καὶ ἡ κοινωνία πού ἔχει τέτοιες γυναῖκες. Τί νὰ τὰ κάνετε τὰ διπλώματα, τὴ μόρφωσι, τὰ πιάνια, τὶς γλῶσσες; Δώστε μου γυναῖκες σὰν τὴν ἀγία Ἀνθοῦσα καὶ τὴν προφήτιδα Ἄννα! Παραπάνω ἀπὸ σχολεῖα καὶ πανεπιστήμια καὶ ἀκαδημίες, **ἡ γυναίκα δημιουργεῖ πολιτισμὸ, πλάθει ἔθνη**. Ὅλοι αὐτοὶ πού ἔσωσαν τὸ ἔθνος, ὅλοι μέσα τους ἔχουν τὴν εἰκόνα μιᾶς τίμιας μάνας, ἐνώπιον τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ὑποκλίνεται ὁ καθένας. Ἐάν δοξάζουμε τὸ Θεό, γιατί καὶ στὴ γενεὰ μας δὲν ἐξέλιπε ἡ ἀρετὴ καὶ τὸ φῶς τὸ ἅγιο, τὸ ὁποῖο εἶθε νὰ φωτίζῃ κάθε ἄνθρωπο στὴν ἀλήθεια καὶ στὴ ζωὴ.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**